

ΕΤΟΣ 62ον

24 Αυγούστου 2014

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 34 (3195)

ΑΓΑΠΗ ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΠΛΗΣΙΟΝ

Στή σημερινή ευαγγελική περικοπή, αγαπητοί αδελφοί, ο Χριστός διηγείται τήν παραβολή του αγνώμονος δούλου. Κάποιος βασιλιάς θέλησε να λογαριαστεί με τους δούλους του. Κάλεσε τον πρώτο, ο οποίος του όφειλε δέκα χιλιάδες τάλαντα. Δέν είχε όμως να του τά επιστρέψει. Τότε ο βασιλιάς είπε να πουληθούν αυτός, ή γυναίκα του, τά παιδιά του και όλα όσα είχε, για να έξοφλήσει τό χρέος. Ο δούλος γονάτισε και παρακάλεσε τον βασιλιά να του δώσει λίγο χρόνο για να του άποδώσει ό,τι του όφείλει. Ξετί κι έγινε. Ήπιστρέφοντας ο δούλος συναντάει στον δρόμο έναν συνάδελφό του πού του όφειλε ένα άσημαντο ποσό. Ξ Αρχισε να τον έκβιάζει, να του βάζει κυριολεκτικά θηλιά στον λαιμό, για να του τά επιστρέψει. Έκείνος μή μπορώντας να ανταποκριθεί, του ζήτησε λίγη προθεσμία, αλλά ο πρώτος δούλος ήταν άνένδοτος και τον έκλεισε στή φυλακή μέχρι ότου ξεχρεώσει. Οι άλλοι δούλοι πού είδαν τό περιστατικό και ήταν και μάρτυρες της επείκειας του βασιλιά στον πρώτο δούλο, πήγαν και άναφεραν λεπτομερώς τό τί συνέβη στον βασιλιά. Ο βασιλιάς κάλεσε τον άσπλαχνο δούλο και τον ρώτησε γιατί δέν έληψε τον αδελφό του, άφοι και ο ίδιος πριν από λίγο έλεήθηκε από τον κύριο του· άλλωστε τό ποσό ήταν πολύ μικρότερο. Τότε τον παρέδωσε στους βασανιστές μέχρι να άποδώσει τό όφειλόμενο. Καταλήγοντας ο Χριστός λέει ότι ούτε ο έπουράνιος Πατέρας μας θα μās συγχωρέσει αν δέν συγχωρούμε τους αδελφούς μας.

Φαρισαϊκή πίστη

Στό προηγούμενο κήρυγμα μιλήσαμε για τήν ωφέλεια των γονυκλισιών. Έδώ, βλέπουμε τον αγνώμονα δούλο να γονυπετεί ένώπιον του κυρίου του, να λαμβάνει τό ποθούμενο, αλλά τελικά ή καρδιά του να παραμένει σταθερά προσανατολισμένη προς τήν άκαμψία και τή σκληρότητα. Ούτε οι μετάνοιες, ούτε ή φιλιανθρωπία και ή ευσπλαχνία του βασιλιά τον άλλοίωσαν.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ιη' 23-35)

Μακροθυμία καί σκληρότητα

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε συναῖραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. Ἄρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν, προσηνέχθη αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων. Μὴ ἔχοντας δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πραθῆναι καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα, καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι. Πεσὼν οὖν ὁ δούλος προσεκύνη αὐτῷ, λέγων· Κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα σοι ἀποδώσω. Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου, ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ τὸ δάνειον ἀφήκεν αὐτῷ. Ἐξελλθὼν δὲ ὁ δούλος ἐκείνος, εὔρεν ἓνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὄφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια· καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπιγγε, λέγων· Ἀπόδος μοι εἷ τι ὀφείλεις. Πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, παρεκάλει αὐτόν, λέγων· Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ ἀποδώσω σοι. Ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν· ἀλλ' ἀπελθὼν, ἔβαλεν αὐτόν εἰς φυλακὴν, ἕως οὗ ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον. Ἴδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν σφόδρα· καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα. Τότε προσκαλεσάμενος αὐτόν ὁ κύριος αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ· Δοῦλε πονηρέ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφήκᾳ σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με· οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς καὶ ἐγὼ σε ἤλεησα; Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ, παρέδωκεν αὐτόν τοῖς βασανισταῖς, ἕως οὗ ἀποδῶ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ. Οὕτω καὶ ὁ Πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφήτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

Πολλοί, κατ' ἀναβολίαν, εἶναι οἱ Χριστιανοὶ ἐκεῖνοι πού ἀναπαύονται στὴν ἐξωτερικὴ εὐσέβεια, ἀλλὰ ἐσωτερικὰ εἶναι γεμάτοι ὑπερηφάνεια, οἴηση, ἐγωισμὸς, ἀλαζονεία, ἔπαρση καὶ αὐτὸ φαίνεται στὴ σχέση μὲ τὸν πλησίον τους, ἐναντι τοῦ ὁποῦ δείχνουν μίαν νομικοῦ τύπου σκληρότητα καὶ μίαν αὐτάρκεια πού τοὺς ὀδηγοῦν ἀπὸ πλευρᾶς πνευματικῆς, χωρὶς νὰ παραλείπονται καὶ οἱ ψυχολογικὲς παράμετροι, σὲ μίαν ἰδιωτικοῦ τύπου θεολογία ἐξουθενώσεως τοῦ πλησίον καὶ ἀναγόμενης τοῦ ἑαυτοῦ τους σὲ ἀλάθητο.

Ἡ σταυρική θυσία τοῦ Χριστοῦ

Πάνω στὸν Σταυρό, ὁ Χριστὸς κατέσχισε τὸ χρεόγραφο τῶν ἁμαρτιῶν μας μίαν γιὰ πάντα. Οἱ ἁμαρτίες μας εἶναι ἀναρίθμητες. Τὸ αἷμα τοῦ Κυρίου πού ἔβαψε τὸ Τίμιο Ψῆλο, ἐξαφάνισε τὰ χρέη μας. Τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ πού παίρνουμε στὴ θεία Λειτουργία, μὲ τὴν κατὰ τὸ δυνατόν ἐπαρκὴ προετοιμασία, μᾶς ξεπλῆνει ἀπὸ κάθε κηλίδα καὶ ρύπο. Ἀπέναντι στὴν τόσο μεγάλῃ δωρεά τοῦ Θεοῦ, ἐμεῖς τί κάνουμε; Δέν μπορούμε νὰ συγκωρῆσουμε τὸ μικρὸ ἢ μεγάλο σφάλμα τοῦ διπλανοῦ μας, ἔστω καὶ ἀπέναντί μας; Πῶς θὰ μᾶς συγκωρῆσει ὁ Χριστός;

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος αὐτὴν τὴν παραβολὴν· ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μοιάζει μὲ ἓνα βασιλεῖα, ὁ ὁποῖος ἠθέλησε νὰ λογαριασθῆ μὲ τοὺς δούλους του. Ὅταν δὲ ἄρχισε νὰ λογαριάζεται, τοῦ ἔφεραν ἓναν πού χρωστοῦσε δέκα χιλιάδες τάλαντα. Ἐπειδὴ δὲ αὐτὸς δὲν εἶχε νὰ τὰ πληρώσῃ, διέταξε ὁ κύριός του νὰ πωληθῆ αὐτὸς καὶ ἡ γυναῖκα του καὶ τὰ παιδιά του καὶ ὅλα ὅσα εἶχε καὶ νὰ ἐπιστραφοῦν τὰ ὀφειλόμενα. Τότε ἔπεσε ὁ δούλος εἰς τὰ πόδια του καὶ τοῦ ἔλεγε, «Κύριε, κάνε ὑπομονή καὶ ὅλα θά σοῦ τὰ ἐπιστρέψω». Καὶ ὁ κύριος τοῦ δούλου τὸν σπλαγχνίσθηκε, τὸν ἄφησε ἐλεύθερον καὶ τοῦ ἐχάρισε τὸ χρέος. Μόλις ἐβγήκε ὁ δούλος ἐκεῖνος, συνήντησε ἓνα ἀπὸ τοὺς συνδούλους του, πού τοῦ χρωστοῦσε ἑκατὸ δηνάρια. Καὶ τὸν ἔπιασε ἀπὸ τὸν λαιμό καὶ τοῦ ἔλεγε, «Δὸς μου ὅσα χρωστᾷς». Ὁ δὲ σύνδουλός του ἔπεσε εἰς τὰ πόδια του καὶ τὸν παρακαλοῦσε λέγων, «Κάνε ὑπομονή καὶ θά σοῦ τὰ ἐπιστρέψω». Αὐτὸς ὅμως δὲν ἤθελε, ἀλλ' ἐπῆγε καὶ τὸν ἔβαλε εἰς τὴν φυλακὴν ἕως ὅτου ἐπιστρέψῃ τὰ ὀφειλόμενα. Ὅταν οἱ σύνδουλοί του εἶδαν ὅ,τι συνέβη, ἐλυπήθησαν πάρα πολύ καὶ ἤλθαν καὶ ἐξήγησαν εἰς τὸν κύριόν τους ὅλα ὅσα εἶχαν συμβῆ. Τότε ὁ κύριός του τὸν ἐκάλεσε καὶ τοῦ λέγει, «Δοῦλε πονηρέ, ὅλο τὸ χρέος ἐκεῖνο σοῦ τὸ ἐχάρισα, διότι μὲ παρεκάλεσες. Δὲν ἔπρεπε καὶ σὺ νὰ ἐλεήσῃς τὸν σύνδουλόν σου, ὅπως καὶ ἐγὼ σέ ἐλέησα;». Καὶ ὠργισμένος ὁ κύριός του τὸν παρέδωκε εἰς τοὺς βασανιστάς, ἕως ὅτου τοῦ ἐπιστρέψῃ ὅλα ὅσα τοῦ χρωστοῦσε. Ἔτσι καὶ ὁ Πατέρας μου ὁ οὐράνιος θά σᾶς συμπεριφερθῆ, ἐάν ὁ καθένας σας δὲν συγχωρῆ τὸν ἀδελφόν του μὲ ὅλην σας τὴν καρδιά.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Αντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ὅταν ἀπαγγέλλουμε τὸ «Πάτερ ἡμῶν», ἄς προσέξουμε τὰ λόγια πού λέμε: παρακαλοῦμε τὸν Κύριο νὰ ἀφήσῃ τὰ χρέη μας, ἔχοντας ὅμως σάν δεδομένο ὅτι κι ἐμεῖς συγχωροῦμε τὰ χρέη τοῦ πλησίον μας σ' ἐμᾶς ὅποια καὶ ὅσα κι ἂν εἶναι αὐτά· σέ σύγκριση μὲ αὐτά πού μᾶς ἔχει συγχωρέσει ὁ Χριστός, αὐτά πού καλοῦμαστε νὰ συγχωρέσουμε εἶναι «σταγόνα στὸν ὠκεανό». Ἄρα, ἂν κάποιος ἰσχυριζόταν ὅτι ἡμεῖς ψέματα στοῦ «Πάτερ ἡμῶν», σαφῶς καὶ δὲν θά εἶχε ἄδικο.

Τὸ ἀνεξόφλητο δάνειο

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς ἀναφέρει ὅτι ὅλοι μας μπορούμε νὰ ἔρθουμε στὴ θέση τοῦ ἀχάριστου δούλου. Ἀνεξόφλητο δάνειο εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Συμμετέχοντας στὴ μυστηριακὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, κοσμούμαστε μὲ τὰ χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος: αὐτά ἀποτελοῦν τὸ δάνειο. Μέσα στὸν χώρο τῆς Ἐκκλησίας καλοῦμαστε νὰ ἀξιοποιήσουμε καὶ νὰ αὐξήσουμε τόσο τὰ τάλαντα πού ἔλαβε ὁ καθένας ἀπὸ ἐμᾶς, ὅσο καὶ τὰ χαρίσματα καὶ τὰ οὐράνια δωρήματα πού λαμβάνει κατὰ τὸν καλλίτερο δυνατὸ τρόπο. Στὸ τέλος τῆς πνευματικῆς

24 Αυγούστου 2014: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.
Ευτυχούς ιερομάρτυρος (β΄ αϊ.). Κοσμά του νέου ιερομάρτυρος του Αϊτωλού († 1779).
μετάθεσις εἰς Ζάκυνθον τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγ. Διονυσίου, ἐπισκόπου Αἰγίνης (1624).
Ἦχος: β΄ – Ἑωθινόν: ΙΑ΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. θ΄ 2-12 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιη΄ 23-35.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 31 Αυγούστου, ΙΒ΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Ἐβρ. θ΄ 1-7 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. ιθ΄ 16-26.

πορείας ἢ καί στό μεταξύ, προσφέρει ὁ πιστός ὀλόκληρη τήν ὑπαρξή του ἀγιασμένη στόν Θεό. Τοῦτο ἰσοδυναμεῖ μέ τήν ἐξόφληση τοῦ δανείου. Στήν πορεία δέν ἀποκλείονται καί λάθη καί ἀστοχίες καί πτώσεις, μέσα ἀπό τίς ὁποῖες ταπεινώνεται κανεῖς. Ὁ ταπεινός δέν θά ἀπεληπιστεῖ, ἀλλῆ γρήγορα θά προστρέξει γονυπετῶν στόν πανοικίρμονα Θεό λέγοντας πάλι τό «μακροθύμησον ἐπ΄ ἐμοί καί πάντα σοι ἀποδώσω».

Νά μιμηθοῦμε τή φιλελερωπία καί φιλευσπλαχνία τοῦ βασιλιᾶ τῆς παραβολῆς καί νά μείνουμε, ἀγαπητοί ἀδελφοί, μακριά ἀπό τήν τυπολατρία, πού ἀποτελεῖ τόν πνευματικό καρκίνο τῆς σημερινῆς ἐποχῆς, τήν ἐριστικότητα καί τή σκληρότητα καί ἀκαμψία ἀπέναντι στό γράμμα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νόμου. Τό γράμμα σκοτώνει, τό πνεῦμα καί ἡ Χάρις ζωοποιοῦν. Ἀναγνωρίζοντας αὐτό τό πνεῦμα, θά μάθουμε νά μακροθυμοῦμε καί θά μένει κατά τό δυνατόν μακριά ἀπό ἐμᾶς ὁ πειρασμός νά ἐξουθενώσουμε καί νά καταδικάσουμε τόν πλησίον μας «ὑπέρ οὔ Χριστός ἀπέθανε».

Ἄρχιμ. Ε. Τ.

Ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ. Ἡ χριστιανική ἄποψη γιά τό οἰκολογικό πρόβλημα. Φυλλάδιο (Μητροπ. Ἀχελώου Εὐθυμίου Στύλιου).

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ. Ἡ θεία βούληση καί ἡ κτίση (ὁμοτ. Καθηγ. Ἠλία Οἰκονόμου).

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίσεις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
